

Raamatunkertomus: Jeesus ja lapset

Jeesus oli matkalla oppilaittensa kanssa kotiseudultaan Galileasta kohti Jerusalemiä. Matkalla he saapuivat erääseen kylään. Tieto Jeesuksen tulosta levisi nopeasti ihmiseltä toiselle ja talosta taloon. Kaikki halusivat mennä katsomaan Jeesusta, josta he olivat niin paljon kuulleet. Monet halusivat myös kuunnella, mitä Jeesuksella oli sanottavana.

Eri puolilta kylää ihmisiä tuli Jeesuksen ja opetuslasten luo. Vanhemmat toivat mukanaan myös lapsiaan. Väkeä oli paljon. Oppilaiden mielestä lapsia oli liikaa. He olivat kaiken lisäksi vilkkaita ja oppilaiden mielestä levottomia. Oppilaat ajattelivat, että Jeesus oli matkasta väsynyt ja haluaisi olla ainakin hetken rauhassa. Siksi he eivät halunneet, että Jeesus tuhlaisi aikaansa lasten kanssa.

Lopulta oppilaat kielsivät ihmisiä tuomasta lapsia Jeesuksen luo. Oppilaiden mielestä lapset häiritsivät Jeesuksen opetusta eivätkä osanneet olla hetkeäkään hiljaa. Kun Jeesus huomasi, mitä oppilaat olivat tekevässä, hän sanoi oppilailleen:

– Antakaa vain lasten tulla minun luokseni.

Lapset kuulivat, mitä Jeesus sanoi ja kiihuhtivat Jeesuksen luo. He katsoivat ystävällisesti hymyilevää Jeesusta rohkeasti silmiin. Jeesus otti lapsia syliinsä ja jutteli heille. Lapset olivat iloisia, sillä Jeesus oli siinä hetkessä vain heitä varten. Jeesuksen oppilaat katselivat sivusta nolon näköisinä. He eivät ymmärtäneet, miksi Jeesus otti lähelensä lapsia, vaikka aikuisiakin olisi ollut tulossa.

Jeesus piti lapsia tärkeinä ja esimerkillisinä. Hän sanoi oppilailleen ja muille läsnä oleville aikuisille, että myös aikuisten tulisi olla lasten kaltaisia. Myös aikuisten pitäisi luottaa Jeesukseen lasten tavoin. Sitten Jeesus otti lapsia syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä. Kaikki lapset luottivat Jeesukseen, sillä hänen luonaan oli hyvä olla.

*Mark. 10: 13–16
(Matt. 19:13–15; Luuk. 18: 15–17)*